

Retrospektiva nemškega filma

LJUBLJANA – V Slovenski kinoteki se je v ponedeljek s projekcijo filma *Izgubljeni* (Peter Lorre, 1951) začela retrospektiva nemškega povojnega filma iz 50. let prejšnjega stoletja, naslovljena »Po vojni, pred zidom«. To je tudi cinefilom precej slabo znano obdobje nemškega filma, v veliki meri tudi zato, ker ga je popolnoma zasenčil mladi nemški film iz 60. let. A ta v Nemčiji nikoli ni dosegel tolikšnega komercialnega uspeha, kot so ga prav nekateri filmi iz 50. let, seveda zlasti glasbene komedije, ki se jih verjetno spominjajo tudi slovenske stare mame cinefilov. V lepem spominu so se ti filmi ohranili tudi nemškemu kritiku in predsedniku Mednarodne zveze filmskih kritikov (Fipresci) Klausu Ederju, kolikor lahko sodimo po njegovem spisu v Kinotečniku. Po njegovem filmi iz 50. let nikakor niso le »skupek predvidljivega, formulaičnega sranja« in prav tako ne drži, da si videl vse *heimat* filme, če si videl enega. Ponovni pregled filmov iz tega obdobja, meni Eder, presenetljivo odkriva precejšnje število filmov, ki so raziskovali nemško nedavno preteklost, in so seveda primerno zaznamovani z mračno atmosfero. Kinotečna retrospektiva obsega nekaj najbolj znanih filmov in zvrsti iz tega obdobja: *Nebo brez zvezd* Helmuta Käutnerja (1955), *Dekle iz Schwarzwalda* (Hans Deppe, 1950), *Rosemarie, dekle na poziv* (Rolf Thiele, 1959), *Grešnica* (Willi Forst, 1950), *Zaroka v Zürichu* (Kräutner, 1957) idr. **(zv)**